

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5539/2020
26.11.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиоца АА, са пребивалиштем у месту ... и боравиштем у месту ..., чији је пуномоћник Милан Пешић, адвокат из ..., против тужене ББ, рођене ББ1, чији је пуномоћник Јоаким Харди, адвокат из ..., ради издржавања, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 162/20 од 14.05.2020. године, у седници већа одржаној 26.11.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 162/20 од 14.05.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору П2 414/19 од 20.09.2019. године, исправљеном решењем истог суда П2 414/19 од 10.01.2020. године, првим ставом изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца, па је другим ставом изреке, разведен брак закључен дана 26.01.2013. године у ..., заведен у матичну књигу венчаних за матично подручје ..., под текућим бројем ... за 2013. годину, између АА, рођеног ... године и ББ, рођене ББ1 из ..., рођене ... године у Трећим ставом изреке, одређено је самостално вршење родитељског права у односу на њихову заједничку ћерку, мал. ВВ, рођену ... године од стране законског заступника, мајке ББ, која јој је поверена на чување и васпитавање и одређено њено пребивалиште на адреси мајке у ..., улица ... број Виђање и контактирање мал. ВВ са оцем АА одвијаће се према договору родитеља. Четвртим ставом изреке, обавезан је тужилац да на име доприноса за дечије издржавање плаћа мал. ВВ износ од 20.000,00 динара месечно, и то почев од подношења тужбе 25.07.2019. године, па за убудуће, тако што ће овај износ уплаћивати туженој мајци ББ, као законској заступници мал. ћерке ВВ, до 10. у месецу за текући месец све док за то постоје законски услови. Петим ставом изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2 162/20 од 14.05.2020. године, жалба тужиоца је одбијена, а пресуда Основног суда у Сомбору П2 414/19 од 20.09.2019. године, исправљена решењем истог суда П2 414/19 од 10.01.2020. године у

делу одлуке о издржавању и решење о исправци истог суда П2 414/19 од 10.01.2020. године је потврђена.

Према утврђеном чињеничном стању, парничне странке су закључиле брак 26.01.2013. године, током чијег трајања су добили ћерку, мал. ВВ, рођену ... године. Међусобни односи странака су трајно поремећени, а тужилац је заједницу напустио у пролеће 2019. године. Тужилац и тужена су на привременом раду у Републици ..., живе у одвојеним домаћинствима и сагласни су да тужена самостално врши родитељско право над малолетним дететом. Малолетна ВВ је ... узраста (... година), иде у вртић, здраво је дете и нема посебних трошкова везаних за лечење, осим што редовно одлази код зубара. Појединачно утврђене месечне потребе мал. ВВ за исхрану, хигијену, одећу, обућу, образовање, као и потребне и корисне активности ради њеног што успешнијег развоја и социјализације износе 350 евра, а које тужилац током поступка није оспоравао. Тужена остварује месечно зараду од 560 евра, живи са дететом у изнајмљеном стану и за закупнину и режијске трошкове издваја укупно 430 евра месечно. Тужила сваки месец добија 20 евра од фирме, који износ добија и тужилац, али од државе. Тужилац месечно остварује зараду од 920 евра, живи као подстанар, а за закупнину и режијске трошкове издваја укупно износ од 480 евра, некад ради и додатно викендом, када може да оствари додатних 60 – 70 евра. У Републици Србији плаћа половину износа пореза на имовину за кућу, у којој борави две до три недеље када дође на одмор и тада издвоји још 2.000,00 до 3.000,00 динара на режијске трошкове. Тужилац има обавезу враћања кредита у ... Републици са месечном ратом од 98,60 евра, за храну и гардеробу издваја и до 150 евра месечно, а детету купује гардеробу. Месечну карту плаћа 27 евра, и има хранарину од фирме у износу од 70 евра.

Код тако утврђеног чињеничног стања, правилна је одлука нижестепених судова о висини доприноса за издржавање малолетног детета од стране туженог, као родитеља коме дете није поверено.

Сагласно члану 67. и 68. став 1. и 2. Породичног закона („Службени гласник РС“, бр.18/05, 72/11 и 6/15), право и дужност родитеља је да се старају о деци, док према члану 73. и 160. став 1. Закона, дете има право на издржавање од оба родитеља. Према одредби члана 160. став 1. Породичног закона, висина издржавања одређује се према потребама детета, као повериоца издржавања, и могућностима дужника издржавања, при чему се води рачуна и о минималној суми издржавања, дефинисаној одредбом члана 160. став 4. истог закона. Потребе повериоца издржавања зависе од његових година, здравља, образовања, имовине, прихода, те других околности од значаја за одређивање издржавања (члан 160. став 2.), док могућности дужника издржавања зависе од његових прихода, могућности за запослење и стицање зараде, његове имовине, његових личних потреба, обавеза да издржава друга лица, те других околности од значаја за одређивање издржавања (члан 160. став 3.). Према члану 162. став 3. истог закона, ако је поверилац издржавања дете, висина издржавања треба да омогући најмање такав ниво животног стандарда за дете какав ужива родитељ дужник издржавања.

По оцени Врховног касационог суда, супротно ревизијским наводима, нижестепени судови су правилном применом критеријума из цитираног члана 160. Породичног закона, адекватно утврдили месечне потребе малолетног детета странака.

Сходно томе, другостепени суд је правилно одредио висину обавезе тужиоца да доприноси издржавању мал. ћерке у досуђеном износу од 20.000,00 динара месечно, у складу са утврђеним реалним могућностима тужиоца. Досуђени износ, уз допринос мајке, како у новцу, тако и кроз рад, бригу и старање које свакодневно улаже, неопходан је за издржавање заједничког малолетног детета парничних странака, којим ће се омогућити најмање такав ниво животног стандарда какав ужива родитељ-дужник издржавања, овде тужилац. Наводи ревизије тужиоца којима се указује да је одређени новчани износ превисоко одмерен, односно да не одговара укупним потребама, као ни осталим околностима које се пре свега тичу могућности тужиоца, као дужника издржавања, су неосновани. Имајући у виду имовинске прилике тужиоца, његов животни стандард и остале утврђене чињенице, као и да тужена такође доприноси издржавању заједничког детета, Врховни касациони суд налази да је тужилац у могућности да доприноси издржавању малолетне кћерке са досуђеним износом, који неће угрозити његову егзистенцију. Код правилно утврђених месечних потреба мал.детета, околност што је првостепени суд у образложењу своје одлуке погрешно у рачунању истих, не утиче на досуђену висину обавезе тужиоца издржавању мал.детета, што је и другостепени суд правилно ценио и дао довољне разлоге, које овај суд у свему прихвата и ревизијске наводе чини неоснованим у овом делу.

На основу члана 414. став 1. Закона о парничном поступку, донета је одлука као у изреци.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић